

Tilkinin Kristal Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin Kristal Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Yemyeşil ormanın kalbinde, güneş ışıklarının yaprakların arasından dans ettiği yerde, parlak turuncu tüylü ve ucu beyaz bir kuyruğu olan genç bir tilki yaşıyordu. Kehribar rengi gözleri merakla parıldar, her patıkayı ve oyuğu keşfederdi. Bir sabah, eğrelti otlarının arasında kokuları takip ederken, bir çalının altında parıldayan bir şey gördü. Bu, buz kadar berrak ve bir yıldız kadar pırıltılı, minik altın akrepleri kendi kendine hareket eden bir saatti. Tilki başını yana eğdi ve bunun ne olabileceğini merak etti.

Tilki kristal saati nazikçe alıp kahverengi deri çantasına koydu. Onu yosunlu bir kütüğe götürdü ve izlemek için oturdu. Saat saydamdı ve içinde minik dişlilerin gizli bir dans gibi döndüğünü görebiliyordu. Patisiyle cama hafifçe vurdu ve saat, havada yankılanan yumuşak, tuhaf bir çan sesi çıkardı. Bu ne anlama geliyordu? Tilkinin kulakları şaşkınlıkla seğirdi.

Tam o sırada, bilge ve yaşlı bir baykuş yukarıdaki dallardan aşağı süzüldü. Gagasında küçük yuvarlak gözlükler, boynunda ince mavi bir atkı vardı. Kocaman altın rengi gözleri tilkiye sevgiyle baktı. "Kristal saati bulduğunu görüyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Çan sesleri alışılmadık, ama sana zamanın hikâyesini anlatırlar." Tilki umutla başını kaldırdı. "Anlamama yardım eder misin?" diye sordu.

Baykuş tilkinin yanındaki kütüğe kondu ve gözlüklerini düzeltti. "Her çan sesi günün özel bir anını işaret eder," diye açıkladı. "Dikkatlice dinle." Saat bir kez çaldı; bir kuşun ötüşü gibi tiz ve berrak bir notaydı. "Bu sabah çanı," dedi baykuş. "Bize uyanıp yeni günü sevinçle karşılamamızı söyler." Tilki dinledi ve ses ona enerji veriyor gibiydi.

Saat bu kez daha yumuşak, hafif bir mırıltı gibi yeniden çaldı. "Bu öğle çanı," dedi baykuş. "Bize durup dinlenmeyi, bir arkadaşla yemek paylaşmayı hatırlatır." Tilki kahvaltıda yediği böğürtlenleri düşündü ve gülümsedi. Zamanın nasıl aktığını daha önce hiç fark etmemişti. Baykuşun yuvarlak altın gözleri parıldadı. "Zaman bir armağandır," dedi. "Her çan sesi, iyi kullanabileceğimiz ya da boşa harcayabileceğimiz bir andır."

Tilki ile baykuş birlikte dinlerken saat üçüncü kez çaldı; bir ninni gibi derin ve sıcacık bir sestti. "Bu akşam çanı," diye fısıldadı baykuş. "Bize yavaşlamamızı ve gün için minnettar olmamızı söyler." Tilki kendini sakın ve rahat hissetti. Her çanın sesinin bir anlamı olduğunu ve her birinin önemli olduğunu fark etti. Minnettarlıkla baykuşa baktı. "Bana öğrettiğin için teşekkür ederim," dedi.

O günden sonra tilki kristal saati her yere kahverengi deri çantasında taşıdı. Her çan sesine dikkat etti ve günlerini planlamayı öğrendi. Sabah çanı çaldığında gerinir ve maceralarına başlardı. Öğle çanı duyulduğunda fındık ve böğürtlen paylaşacak bir arkadaş bulurdu. Akşam çanı şarkı söylediğinde ise mutlu ve huzurlu bir şekilde inine kıvrılırdı.

Bir öğleden sonra tilki tanımadığı bir çan sesi duydu. Bir kıkırtı gibi hızlı ve neşeliydi. Hemen baykuşa koştu. "Bu hangi anlama geliyor?" diye sordu. Baykuş dinledi ve gülümsedi. "Bu dostluk çanı," dedi. "İki arkadaş mutlu bir anı paylaştığında çalar." Tilkinin kuyruğu sallandı. "O zaman bizim için çalıyor!" diye haykırdı ve ikisi birlikte güldüler.

Baykuş tilkiye kristal saat hakkında daha çok şey öğretti. Altın akrelerin saatleri işaretleyerek nasıl daireler çizdiğini gösterdi. "Zaman durmadan akar," dedi, "ama onu nasıl geçireceğimizi biz seçebiliriz." Tilki anlayarak başını salladı. Zamanını akıllıca kullanmaya, başkalarına yardım etmeye ve yeni şeyler öğrenmeye karar verdi. Saatin çan sesleri, onu her gün boyunca yönlendiren sevdiği bir melodi oldu.

Bazen tilki ile baykuş birlikte oturur ve an seslerini sessizce dinlerlerdi. Her birini sayar ve son andan beri neler yaptıklarını konuşurlardı. Tilki, kısa bir zamanın bile iyilikle doldurulabileceğini öğrendi. Baykuşa iekler getirir ya da yolunu kaybetmiş bir böceğın evini bulmasına yardım ederdi. Baykuş onu gururlu ve sevgi dolu gözlerle izlerdi.

Bir gün ormanda güçlü bir rüzgâr esti ve kristal saati tilkinin çantasından düşürdü. Saat yumuşak çimenlerin üzerine yuvarlandı, kırılmadı ama çan sesleri karıştı ve anlaşılmaz oldu. Tilki endişelendi. "Ya artık anlayamazsam?" diye sordu. Baykuş aşağı uçtu ve "Endişelenme. Birlikte dinleyip sesleri düzene sokacağız," dedi.

Baykuş ile tilki yan yana oturdular; kulakları ve gözleri saate odaklanmıştı. Her çan sesini dikkatle dinlediler ve baykuş onları tek tek açıkladı. Yavaş yavaş çan sesleri yeniden netleşti. Tilki, bir arkadaşın yardımıyla kafa karıştırıcı zamanların bile anlaşılabilirliğini fark etti. Başını baykuşa sürterek teşekkür etti. "Dostluk her şeyi güzelleştirir," dedi.

O günden sonra tilki ile baykuş ayrılmaz ikili oldular. Güneşin doğuşunu ve batışını izleyerek, kristal saatin çan seslerini hep akıllarında tutarak birçok mutlu saat paylaştılar. Tilki tek bir çan sesini bile boşa harcamadı. Her anı öğrenmek, oynamak ve iyi olmak için kullandı. Baykuş ise her zaman oradaydı; bilge ve sevgi dolu bir dost olarak ona zamanın değerli bir armağan olduğunu hatırlatıyordu.

Mevsimler deęiřtikçe tilki daha da bilgeleřti. Dięer orman hayvanlarına kristal saati ve onun özel an seslerini ğretti. Hayvanlar etrafına toplanır, dinler ve her anın deęerini bilmeyi ğrenirlerdi. Tilkinin antasında hep saat olurdu ve onun berrak, pırıltılı yüzü herkese zamanın bir hazine olduęunu hatırlatırdı. Baykuř dalından izler, altın gözleri gururla parıldardı.

Bir akşam, yıldızlar parıldamaya başladığında tilki ile baykuş en sevdikleri kütüğe oturdular. Saat, yumuşak ve sıcacık akşam çanını çaldı. "Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim," dedi tilki. Baykuş gözlüklerini düzeltti ve gülümsedi. "Ben de zamanını benimle paylaştığın için teşekkür ederim," diye yanıtladı. Huzurlu bir sessizlik içinde birlikte oturdular ve kristal saatin yumuşak ritmini dinlediler.

Ve böylece, yemyeşil ormanda tilki ile baykuş en iyi arkadaş olarak kaldılar. Tek bir çan sesini bile boşa harcamadılar, çünkü her anın bir armağan olduğunu biliyorlardı. Kristal saat, berrak ve pırıltılı sesleriyle saatleri işaretlemeye devam etti. Ve ne zaman yeni bir hayvan saati bulsa, tilki ile baykuş, tıpkı birbirlerine yardım ettikleri gibi, onun da anlamasına yardım etmek için orada olurlardı.